

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **B. Š.**, narozena X
bytem X
zastoupena Mgr. Lukášem Mantičem, advokátem
sídlem Spojů 835/2, 708 00 Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2024, č. j. X, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2024, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni náklady řízení k rukám jejího advokáta ve výši 15 415 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

Shodu s prvopisem potvrzuje I. Ch.

1. Podstatou věci je nesouhlas žalobkyně s posouzením její invalidity. Domnívá se, že žalovaná pochybila, pokud jí přiznala invalidní důchod pouze v prvním stupni.
2. Konkrétně se žalobkyně domáhá přezkumu v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaná změnila své rozhodnutí ze dne 2. 5. 2024 (č. j. X) tak, že podle § 56 odst. 1 písm. c) ve spojení s písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), se žalobkyni od 6. 10. 2024 snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 7 613 Kč měsíčně, vyplácený od 6. 7. 2024 ve výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na základě předběžně vykonatelného rozhodnutí ze dne 2. 5. 2024.

II. Relevantní skutková zjištění

3. Ke dni 22. 11. 2022 byla žalobkyně posouzena jako invalidní ve třetím stupni invalidity.
4. Při kontrolní lékařské prohlídce dne 9. 4. 2024 lékař Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) Ostrava uzavřel, že se u žalobkyně jedná o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Stanovil pokles pracovní schopnosti žalobkyně ve výši 50 % dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnil.
5. Na základě citovaného posudkového hodnocení rozhodla žalovaná v prvním stupni dne 2. 5. 2024 a žalobkyni snížila invalidní důchod z třetího stupně na druhý stupeň invalidity.
6. Proti uvedenému rozhodnutí vznesla žalobkyně námitky.
7. V řízení o námitkách přezkoumal dne 29. 8. 2024 zdravotní stav žalobkyně lékař IPSZ Praha, podle jehož posudku rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně představovalo postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 40 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnil. Dle závěrů posudkového lékaře IPSZ Praha žalobkyně již není invalidní ve třetím, ba ani druhém stupni; je invalidní v prvním stupni.
8. O námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, jímž žalobkyni přiznala invalidní důchod prvního stupně.

III. Žaloba

9. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 11. 11. 2024 žalobkyně s rozhodnutím žalované zásadně nesouhlasí a navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí

10. Pripomíná, že rozhodnutím žalované ze dne 25. 10. 2023 jí byl invalidní důchod zvýšen na třetí stupeň, neboť její pracovní schopnost poklesla o 70 %. Pozastavuje se nad tím, že v průběhu jednoho roku tři různí lékaři dospěli ke třem rozdílným závěrům, ačkoliv z posledního posudku o invaliditě vyplývá, že: „*V průběhu let se nález na magnetické rezonanci páteři nemění.*“ Hodnocení lékařů považuje za svévolné. Žalovaná z posudků slepě vychází. Ačkoliv všichni lékaři dospěli ke stejné diagnóze, hodnocení stupně invalidity se diametrálně liší.
11. Žalobkyně má za to, že posudek o invaliditě, ze kterého žalovaná vycházela při projednání námitek, zcela postrádá požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti. V posudku o invaliditě posudkový lékař ignoroval závěry odborných lékařů a zároveň nedošlo k osobnímu vyšetření žalobkyně.

IV. Stanovisko žalované

12. Ve vyjádření ze dne 9. 12. 2024 žalovaná za dosud zjištěného skutkového stavu setrvala na svých závěrech z rozhodnutí ze dne 11. 9. 2024.

V. Řízení před krajským soudem

13. K jednání soudu dne 7. 5. 2025 se dostavila žalobkyně, její právní zástupce i zástupkyně žalované.
14. Právní zástupce žalobkyně s ohledem na závěry PK MPSV Ostrava ze dne 14. 3. 2025 navrhl zrušení žalobou napadené rozhodnutí. K dotazu soudu žalobkyně sdělila, že ve čteném posudku jsou zahrnuty veškeré lékařské zprávy a že netrpí jinými nemocemi či potížemi, než jsou uvedeny v diagnostickém souhrnu, který považuje za úplný. Po provedeném dokazování žalobkyně nevznesla žádné důkazní návrhy.
15. I pověřená zástupkyně žalované s ohledem na závěry PK MPSV Ostrava navrhla zrušení napadeného rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů.
17. Soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná.**
18. Krajský soud prvně shrnuje relevantní právní úpravu a judikaturu dopadající na souzenou věc.
19. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

20. Podle § 39 odst. 2 téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
21. Soud předepisuje, že rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“) posouzení, zda je žadatel invalidní a o jaký stupeň invalidity se jedná, provádí posudkový lékař Institutu posuzování zdravotního stavu (IPZS), a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti.
22. Náležitosti posudku přitom upravuje § 7 vyhláška o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekondaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
23. Posudek PK MPSV pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43).
24. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav stěžovatele byl komplexně posouzen na základě úplné

zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav posuzované osoby zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky). Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle rozhodujícího zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2022, č. j. 1 Ads 156/2021–43).

25. Jelikož rozhodnutí soudu v případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal si v souzené věci krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, pracoviště Ostrava, jež je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ.
26. Úkolem správních soudů v přezkumném řízení je pak vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudků posudkové komise ministerstva zřejmé, že byl stav žadatele o invalidní důchod komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn. Správní soud je povinen rozhodovat na základě úplně zjištěného skutkového stavu, který je dostatečným podkladem pro jeho rozhodnutí. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, které způsobují jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost, nemůže správní soud nahradit vlastní úvahou. Nemá pro to potřebné odborné znalosti. Může si ale vyžádat doplnění posudku, vyhotovení srovnávacího posudku jinou komisí ministerstva nebo uložit vypracování revizního posudku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2021, č. j. 1 Ads 252/2020–25).
27. V souzené věci zdravotní stav žalobkyně, resp. míra poklesu její pracovní schopnosti, z pohledu zákona o důchodovém pojištění, hodnotili posudkoví lékaři opakovaně: lékař IPSZ Ostrava (posudek ze dne 9. 4. 2024) a lékař IPZS Praha (posudek ze dne 29. 8. 2024), v přezkumném řízení soudním pak PK MPSV, pracoviště Ostrava (posudek ze dne 14. 3. 2025) - vždy s identickým zařazením rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pod kapitolu XIII, oddíl E, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Závěry posudků se ovšem lišily toliko co do aplikace konkrétní položky: lékař IPSZ Ostrava hodnotil v položce 1d, lékař IPSZ Praha 1c a PK MPSV ČR v položce 1d uvedené vyhlášky. Nikdo z výše citovaných nezměnil posudkové hodnocení dle § 3 a 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
28. Posudek PK MPSV vykazuje všechny výše zmiňované náležitosti a naplňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti; posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.

29. PK MPSV vycházela při vypracování svého posudku z kompletní zdravotní dokumentace praktické lékařky žalobkyně MUDr. Z. K., ze spisů IPSZ v Ostravě, Krajského soudu v Ostravě, dále též z žalobkyní doložených zpráv a odborných nálezů a z lékařských nálezů a dokumentace citované na straně druhé posudku ze dne 14. 3. 2025.
30. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí představuje dle PK MPSV vertebrogenní algický chronický syndrom. Uvedené zdravotní postižení je podřaditelné pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které posudková komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti (z rozmezí 50 % - 70 %) na dolní hranici, tj. 50 %.
31. U žalobkyně se jedná o stav po opakovaných operacích bederní páteře pro diskopatii, toho času iritační kořenový syndrom oboustranný, s těžkou poruchou dynamiky páteře na podkladě pooperační epidurální fibrózy, foraminostenózy, pokročilé deformační spondylózy, osteochondrózy, s diskogenním podílem, sekundární stenóza páteřního kanálu. U žalobkyně činí pokles pracovní schopnosti 50 %, od 9. 4. 2024, tj. datum prvoinstančního posouzení.
32. PK MPSV se shodla s posudkovým závěrem lékaře IPZS Ostrava v prvoinstančním posouzení. Dle posudkové komise nelze stanovit horní hranici daného rozpětí, tj. 70 %, nebo se u žalobkyně nejedná o závažné svalové parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin či závažné poruchy funkce svěřačů.
33. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 50 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z posudku PK MPSV Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvod pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a též neuroložky, tedy lékařky z oboru nemoci, která je uznávána za dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Žalobkyně byla v posudkové komisi přešetřena právě lékařkou z oboru neurologie. I z tohoto osobního vyšetření komise vycházela ve svých závěrech.
34. Předestřené závěry PK MPSV považuje krajský soud za plně přezkoumatelné a přesvědčivé a podotýká, že žalobkyně u ústního jednání uvedla, že v posudku posudkové komise jsou zahrnuty veškeré lékařské zprávy a že netrpí jinými nemocemi či potížemi, než jsou uvedeny diagnostickém souhrnu, který považuje za úplný.
35. Již výše bylo nastíněno, že správný soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobkyně svá zdravotní postižení

subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).

36. Dle krajského soudu posudek PK MPSV Ostrava vypracovala pro účely přezkumného soudního řízení dostatečně přesvědčivě a úplně. Soud nemá důvody s jeho závěry jakkoli polemizovat. Nelze ostatně přehlédnout, že žalobní námitky žalobkyně směřovaly zejména do medicínského posouzení věci. Posudková komise se vypořádala s dalšími obtížemi žalobkyně tvrzenými v žalobě a tyto zohlednila při stanovení míry poklesu jeho pracovní schopnosti.
37. Pro úplnost krajský soud k žalobkyni předloženým lékařským zprávám, které byly vypracovány až po vydání napadeného rozhodnutí, tj. po dni 11. 9. 2024 uvádí, že v souzené věci je možné vycházet v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované. Případné zhoršení či prohloubení stávajících zdravotních obtíží, ke kterému by mělo dojít po tomto datu, popř. vznik nových zdravotních obtíží, nebo změna zdravotního stavu žalobkyně jako taková, proto nemohou být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněny. Žalobkyně tak má možnost poukazovat na své případně se zhoršující zdravotní obtíže, které nastaly po datu 11. 9. 2024, v novém správním řízení. Soud konstatuje, že posudková komise měla k dispozici i lékařské zprávy po tomto datu vyhotovené a konstatovala, že tyto nepřinášejí posudkově nové významné skutečnosti.
38. Důvodem pro přiznání nároku na konkrétní stupeň invalidity nemůže být toliko subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neutěšeném zdravotním stavu. Přiznání invalidního důchodu musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou PK MPSV.
39. Jelikož žalobkyně k datu 11. 9. 2024 nesplnila zákonné podmínky invalidity třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., nicméně naplnila podmínky invalidity druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, žalovaná pochybila, pakliže napadeným rozhodnutím zcela změnila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 5. 2024 a žalobkyni invalidní důchod snížila na první stupeň.

VII. Závěr a náklady řízení

40. V řízení před krajským soudem bylo prokázáno, že se u žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 11. 9. 2024, jednalo o druhý stupeň invalidity; s datem vzniku 9. 4. 2024.
41. Krajský soud proto v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil dle odst. 4 téhož ustanovení k dalšímu řízení.
42. Soud připomíná, že žalovaná je v průběhu dalšího řízení vázána právním názorem krajského soudu, tedy, že žalobkyně je nadále invalidní, přičemž se u ní jedná o invaliditu druhého stupně.

43. V řízení byla plně procesně úspěšná žalobkyně, které v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná je zavázána k náhradě nákladů řízení žalobkyni v rozsahu čtyř úkonů právní služby – převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast u jednání posudkové komise dne 14. 3. 2025 a účast u jednání soudu dne 7. 5. 2025 [§ 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) ve znění platném a účinném v době, kdy byl úkon vykonán], tj. 2 x 1000 Kč a 2 x 4 620 Kč, celkem tedy 11 240 Kč, k čemuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 2 x 300 Kč a 2 x 450, tj. celkem 1 500 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce žalobkyně je plátcem DPH. Náklady právního zastoupení činí po zaokrouhlení celkem 15 415 Kč. Soud žalovanou k jejich zaplacení zavázal k rukám zástupce žalobkyně podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 64 s. ř. s.
44. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř., neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 7. května 2025

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně